

Sevgi Üzerine Birkaç Cümle 5

– AhmetZeytinci · 26 Şubat 2016

Hız Adem Havva anamıza elmayı uzattığı zaman İblis'in vesvesesi ile, aklından geçirdiği tek şey cenneten kovulmak değil de sevgiydi herhalde. Sevgi için cennetten vazgeçip de dünya zindanında yaşamaya mecbur kalmak...Çok zor bir durum...

"Korkunun olduğu yerde aşk yoktur cesarettir sevmek" der bir özlü söz. Cesaretin varsa vatanını seversin ve ölüme bile gözünü kıpmadan gidersin, arslan yürekli Mehmetçik'ler gibi. Cesaretin varsa beğendiğin bir kıza aracılardan yolu ile değil de, gider kendin söylersin"Seni Seviyorum"diye. Cesaretin varsa edebiyata, şiire ve yazmaya, çalışmaya, yüreğini koyarak ortaya öyle yazarsın yazılarını, cesaretin yoksa bazı lümpen yazarlar gibi havadan sudan yazılardan, şiirlerden dem vurursun, suya sabuna dokunmazsın. Cesaretin varsa eğer Uğur Mumcu gibi, Ahmet Taner Kışlalı Hoca gibi kalemini holding gazetelerine kiraya vermezsin asla...

"İnsan sevince sevdiğine bütün varlığı ile teslim olmamışsa, yeteri derecede sevmemiş demektir" Müslüman Allaha teslim olmuş insan demektir değil mi? Kendi kendini de şöyle anlatır Allah"Rahmetim gazabımı katbe kat geçmiştir" O zaman cehennem niye diye bir soru gelirse insanın aklına, ona da şöyle cevap verilir. Cehennem İnsanı dünyada ki kötülüklerden korumak için vardır. Cehennem korkusunu yüreğinde hissetmeyen insan her türlü kötülüğü yapabilir diğer insanlara. Yoksa durup durukken Allah kullarını niye ateşe atsın. En kötü bir anne ya da baba bile çocuğunu ateşe atmaz asla. Allah cc Kullarını yakmak için tövbe haşa, mahşerde ellerini oğuşturarak bekleyen bir varlık asla değildir, bunu iyi belleyelim...

Dünya'da mutlu bir evlilik kadar güzel bir şey az vardır. Seni evinde bekleyen güzel huylu güzel yüzlü bir kadın ve onun ile birlikte dünyaya getirdiğiniz yavrulardan daha güzel ne olabilir? Hep düşünmüşümdür, insanlar birlikte yaşamaya başladıktan sonra, mutluyken, neden bir an da aralarında soğuk rüzgarlar eser ve ayrılırlar. Ten uyuşmazlığı mı, yoksa karakter zıtlığı mı, insanların hırsları mı, biraz dini bilgilerinin, itikatlarının zayıf olması mı? Her ne olursa olsun ayrılık insanı derinden yaralar. Hele hele en büyük sevgiliden, yani rabbinden ayrılık kadar kötü bir ayrılık da yoktur yeryüzünde. Ama o ayrılığın da şöyle bir özelliği vardır, yani Tanrı ile olan ayrılığın. Siz onu unutursunuz da, o sizi bir an olsun unutmaz, isyanınızı, inanca çevirmek için gece gündüz gayret eder, karşınıza fırsatlar çıkarır durur. Değerlendirmesini bilenler kendini kurtarma yoluna atar, değerlendirmiyenleri ise hazin bir son beklemektedir...

"Sevginin bedeli yine sevgi ile ödenir, altınla değil. Sevilmeğe sevmenin mükafatıdır ancak karşılığı değil" Allah'ın yarattığı canlıları; bir karıcağı, bir kediyi, bir kuşu sevmemenin mümkünatı var mı? Hayvanlara eziyet edenleri hiç affetmiyorum hem de hiç, zaten Allah'ın laneti de ahirette onların üzerine

olacaktır. Kediye severken eziyet edersen, seni tırmalar, ondan sonrada adını nankör kedi koyarsın. Şimdiye kadar hiç bir kedi bana nankörlük etmedi, çünkü hiç bir kediye ben eziyet etmedim ki...

Melekler ve Şeytanlar. Bir taraf iyiliği bir taraf da kötülüğü temsil etmektedir. Bize düşen görev her zaman iyilerden yana olmaktır. Bildirildiğine göre melekler nur ile dolu varlıklar. Allah cc bizim canımızı almak için bile, nurdan bir varlığı, bir meleği görevlendirmiştir, şeytanları değil, ki adı Azrail as. dır. O yüce varlığa herhangi bir suç isnad etmek asla mümkün değildir, çünkü tamamen Allah cc nun emirleri doğrultusunda hareket etmektedir. Öyle karikatürlerde anlatıldığı gibi bir elinde tırpan, başında garip başlıklar olan bir varlık değildir. Can emanetini önce ona vereceğimize göre, onu da sevmek durumundayız.

Cümlelerimizi güzel bir şiir ile bağlayalım...

Sevmek; farkında olmaksızın yaşadığının
Sevmek; bakmak değil görmekse eğer
Aklın başından gitmesi değil,
Duymak ve bilmekse eşit olarak;
Yemeden, içmeden kesilmeden
Çoğalmaksa sevmek eksilmeden,
Çağına tanıklık ederek
Ve kahrolmamasına arabeske inat.
İçin içine sığmamasına
Bir coşku, bir şenlik, bir erdemse sevmek;
İnsanları, çocukları, kuşları unutmadan
Verem olmaksızın sevmek senin aşkından
Daha sağlam basıyorsam toprağıma,
Unutmak, şaşkınlık, azap değilse;
Bilinç, öğretisi ve sevinçse,
Paylaşılan bir ekmek gibiyse sevgi;

SENİ SEVİYORUM !

Enis Fosforoğlu